

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Кафедра української літератури

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

“Проблеми новітньої української літератури”

обов’язкова

Освітньо-професійна програма “Українська мова та література”

Спеціальність 035 Філологія

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

Рівень вищої освіти другий (магістерський)

Філологічний факультет

Мова навчання українська

Розробник(и):

Кирилюк Світлана Дмитрівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича

Профайл викладача (-ів)

<https://scholar.google.com.ua/citations?hl=uk&user=YEbK0YQAAAAJ>

Контактний тел.

E-mail:

s.kyryliuk@chnu.edu.ua

Сторінка курсу в Moodle <https://moodle.chnu.edu.ua/course/view.php?id=3096>

Консультації

Очні консультації: у період навчання офлайн: середа (13.00 – 15.00)

Онлайн-консультації: середа (13.00 – 15.00)

Очні консультації: за попередньою домовленістю.

1. Анотація дисципліни (призначення навчальної дисципліни).

Вивченням дисципліни “Проблеми новітньої української літератури” завершується освоєння здобувачами другого (магістерського) рівня в рамках підготовки фахівців-філологів спеціальності 035 Філологія історико-літературних курсів на філологічному факультеті університету. Тому силабус нормативної навчальної дисципліни “Проблеми новітньої української літератури” складено відповідно до освітньо-професійної програми напряму підготовки магістрів 035 Філологія (ОП “Українська мова та література”). Програму з вивчення курсу “Проблеми новітньої української літератури” складено на кафедрі української літератури Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича для студентів стаціонарної та заочної форм навчання.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є дослідження історико-літературних періодів у рамках вивчення історії української літератури ХХ століття та сучасного літературного процесу з погляду функціонування літературних жанрів, стилів, ідейно-тематичних особливостей творів окремого автора тощо.

2. Мета навчальної дисципліни:

Мета навчальної дисципліни полягає, насамперед, у актуалізації опорних знань з історико-літературних та теоретичних курсів, що вивчаються на філологічному факультеті, у формуванні в студентів систематизованих знань про процеси і явища, які відбуваються в сучасному українському літературознавстві, пошук їх зв'язів із європейським літературним контекстом та залучення до аналізу здобутків світової літературно-критичної думки.

У зв'язку з цим: 1) особлива увага приділяється історико-теоретичним та проблемним аспектам розвитку сучасної української літератури, спираючись на засвоєні з попередніх курсів знання і навички; 2) окремі питання практичного характеру пропонуються студентам для самостійного опрацювання шляхом написання наукових доповідей; 3) важлива роль відводиться опрацюванню монографічних праць сучасних українських літературознавців, що стосуються теоретичних аспектів розвитку новітньої літератури та осмислення окремих постатей письменників ХХ століття в культурному контексті своєї доби; 4) зміст теоретичних і методологічних питань, що розглядаються, переглянуто й поновлено згідно з існуючими в сучасному літературознавстві підходами.

Основними завданнями курсу є такі: ознайомити студентів із тенденціями та рисами, що притаманні сучасному українському літературознавству, залучаючи до аналізу монографічні праці дослідників літератури, а також нові поетичні, прозові та драматичні твори кінця ХХ — початку ХХІ ст., зразки сучасної літературної критики та есеїстики; навчити аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору та визначати роль і місце окремого автора в літературному процесі, особливості його творчого світу; розвинути уміння та навички аналізу художнього тексту.

3. Пререквізити. Вивчення курсу “Проблеми новітньої української літератури” безпосередньо пов'язане з такими курсами, як “Вступ до літературознавства”, “Теорія літератури”, “Історія української літератури ХХ століття”, “Історія розвитку літературної критики та літературознавства”, “Історія України”, котрі вивчаються студентами філологічного факультету впродовж восьми семестрів.

4. Результати навчання. У результаті вивчення курсу студент повинен оволодіти такими компетентностями:

Загальні:

ЗК-3 Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК-7 Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

Фахові:

ФК-2 Здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного і світового літературознавства.

ФК-3 Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки.

ФК-4 Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.

ФК-11 Здатність оцінювати творчість окремого автора та визначати роль і вплив на його творчість культурного середовища та суспільних процесів.

Програмними результатами навчання є:

ПР-8 Оцінювати історичні надбання та новітні досягнення літературознавства.

ПР-9 Характеризувати теоретичні засади (концепції, категорії, принципи, основні поняття тощо) та прикладні аспекти обраної філологічної спеціалізації.

ПР-10 Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів (залежно від обраної спеціалізації).

ПР-11 Здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.

ПР-15 Обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу.

ПР-20 Оцінювати історію літературного життя на Буковині у зв'язках з народною творчістю, культурою українців та інших етносів, книговидавничою і журналістською справою; розуміти міжмистецьку взаємодію Біблії і культури, письменства і кіно, аналізувати взаємозв'язки явищ і фактів української літератури з відповідними явищами і фактами літератури національних спільнот України.

У результаті вивчення дисципліни “Проблеми новітньої української літератури” студент повинен:

знати:

- тенденції розвитку сучасного українського літературознавства;
- зміст художніх творів української літератури ХХ століття та тих, що творилися на зламі ХХ – ХХІ ст. з метою з'ясування проблематики та ідейно-тематичних аспектів запропонованих творів;
- необхідну кількість літературно-критичних джерел;
- механізми літературознавчого аналізу художнього твору;
- володіти знаннями про теоретико-методологічні підходи в літературознавстві ХХ століття та сучасній науці про літературу;

вміти:

- аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору;
- визначити роль і місце окремого автора в літературному процесі, приналежність його стильової епохи чи художнього напрямку; визначити закономірності літературного розвитку;
- простежити зв'язок між літературними явищами;
- схарактеризувати основні тенденції літературного розвитку в контексті історико-суспільних явищ.

5. Опис навчальної дисципліни

5.1. Загальна інформація

“Проблеми новітньої української літератури”											
Форма навчання	Рік підготовки	Семестр	Кількість		Кількість годин						Вид підсумкового контролю
			кредитів	годин	лекції	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна робота	індивідуальні завдання	
Денна	2	3	3	90	14	16	-	-	60		іспит
Заочна	2	3	3	90	4	8	-	-	78		іспит

5.2. Дидактична картка навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. ЕТАПИ РОЗВИТКУ Й СТАН СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ НАУКИ												
Тема 1. <i>Проблеми сучасного українського літературознавства.</i>	14	2	2			10	15	1				14
Тема 2. <i>Проблема дискурсу в сучасній українській літературі. Модернізм і постмодернізм. Розвиток літератури і літературознавства в постмодерний період.</i>	16	2	4			10	14,5	0,5	2			12

<i>Постколоніальна критика.</i>												
Тема 3. <i>Літературний фемінізм. Гендерні аспекти української літератури.</i>	14	2	2			10	14,5	0,5	2			12
Разом за змістовим модулем 1	44	6	8			30	44	2	4			38
Змістовий модуль 2.												
<i>ПРОБЛЕМА ПОШУКІВ ЖАНРУ Й СТИЛЮ. СТАН СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: ПОГЛЯД КРИЗЬ ПРИЗМУ ЖАНРОВО-СТИЛЬОВИХ ПОШУКІВ ХХ СТОЛІТТЯ</i>												
Тема 1. Проблеми розвитку сучасної української поезії.	14	2	2			10	14,5	0,5	2			12
Тема 2. Проблеми розвитку сучасної української прози.	18	4	4			10	17	1	2			14
Тема 3. <i>Пошуки української драматургії в ХХ столітті. Проблеми розвитку жанру та його сучасні перспективи.</i>	14	2	2			10	14,5	0,5				14
Разом за змістовим модулем 2	46	8	8			30	46	2	4			40
Усього годин	90	14	16			60	90	4	8			78

5.3. Зміст завдань для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Опрацювати літературу до практичного заняття № 1. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10
2	Опрацювати літературу до практичного заняття № 4. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10

3.	Опрацювати літературу до практичного заняття № 5. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10
4.	Вивчити напам'ять поезії сучасних авторів (за вибором) та проаналізувати їх. Здійснити записи в читацькому щоденнику.	10
5.	Прочитати 10 монографій та підготувати наукову доповідь, пов'язану з темою магістерської роботи і вписану в рамки навчального курсу.	10
6.	Проаналізувати стан сучасного театру. Прочитати праці про розвиток драматургії у ХХ столітті.	10
	Разом	60

6. Система контролю та оцінювання

Види та форми контролю

Усна і письмова відповідь студента.
Екзамен.

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання в рамках вивчення курсу є:

- контрольні роботи;
- стандартизовані тести;
- контрольні роботи.

Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни

Оцінка А (90 – 100 балів) або „відмінно” виставляється за відповідь, яка містить вичерпне за сумою поданих знань розкриття усіх запитань, розгорнуту аргументацію кожного з положень, побудована логічно й послідовно, розкриває питання від його нижчих до вищих рівнів, а також містить приклади з художніх текстів сучасного українського письменства, які дозволяють судити про повноту уявлень студента з поставленого питання. Відповідь повинна бути викладена гарною, багатомовною, відзначитися точним вживанням термінів, містити посилання на засвоєну навчальну літературу. Крім того, студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, вільно оперувати системою знань з історії розвитку сучасного українського літературного процесу, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку сучасної української літератури, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про літературну епоху 60-90-х років, сприймати й аналізувати твір сучасного автора в його формально-змістовій єдності.

Оцінка В (80 – 89 балів) або „добре” виставляється за відповідь, яка містить повне, але не вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, що містяться в білеті, скорочену аргументацію головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а розуміння теоретичних питань не підкріплює ілюстраціями з художніх текстів. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, вільно оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку літератури цього часу, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про попередню літературну епоху, сприймати й аналізувати твір у його формально-змістовій єдності. У викладі матеріалу можуть траплятися незначні помилки й неточно сформульовані думки щодо того чи того літературного явища.

Оцінка С (70 – 79 балів) або „добре” виставляється за відповідь, яка містить недостатньо вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення запитань, що містяться в білеті, відсутня аргументація головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а наведені приклади з текстів не відповідають теоретичним моментам даного курсу. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, таким балом може бути оцінений студент, який протягом семестру не виявляв відповідних знань з даного курсу, але на іспиті успішно відповів на поставлені теоретичні та практичні завдання. Водночас студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику більшої частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу деякі неточності, помилки. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку сучасної української літератури, оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, критично підходити до оцінки зужитих суджень про попередню літературну епоху, сприймати й аналізувати твір сучасного українського письменства в його формально-змістовій єдності.

Оцінка D (60 – 69 балів) або „задовільно” виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, поверхово аргументує

положення відповіді, у викладі допускає композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, не ілюструє теоретичні положення прикладами з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання. Водночас студент повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, творчі долі окремих сучасних письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання сучасної української літератури в загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу суттєві неточності, помилки.

Оцінка E (50 – 59 балів) або „задовільно” виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань або за незнання окремого питання із загальної кількості поставлених. У викладі студента допущені композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу. Студент не може відтворити основні теоретичні положення, але наводить окремі приклади з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання, немає розуміння окремих літературознавчих термінів. Водночас студент повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, орієнтуватися у творчій долі окремих сучасних письменників, намагатися визначити особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай незначної частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці сучасних письменників, основні тенденції розвитку сучасної літератури з погляду того чи того жанру, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі, допускаючи ряд грубих помилок, неправильних суджень.

Оцінка FX (35 – 49 балів) або „незадовільно” виставляється у разі, коли студентом на протязі навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо студент допущений, але його відповідь на іспиті містить неправильне висвітлення заданих питань, помилкову аргументацію, допускаються помилкові умовиводи, неправильне посилення на факти та їхнє витлумачення, мова близька до суржику, він також може бути оцінений незадовільно. Крім того, студентом не прочитано бодай мінімальну кількість художніх текстів з курсу, не опрацьовано літературно-критичні джерела тощо.

Оцінка F (1 – 34 балів) або „незадовільно” виставляється у разі, коли студентом протягом навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо студент допущений, але відповісти на поставлені запитання на іспиті він не може або відповідає неправильно, а також не може дати відповідь на жодне із поставлених додаткових запитань, така відповідь оцінюється незадовільно. До того ж, коли студентом не прочитано художні тексти, що вивчаються в рамках курсу, не опрацьовано критичну літературу, не представлено розуміння

літературного розвитку в другій половині ХХ століття тощо, у результаті завершення викладання курсу він отримує певну кількість балів у межах оцінки F.

Розподіл балів, які отримують студенти Екзамен

Поточне оцінювання (аудиторна та самостійна робота)						Кількість балів (екзамен)	Сумарна к-ть балів
Змістовий модуль 1			Змістовий модуль 2				
T1	T2	T3	T4	T5	T6	40	100
10	10	10	10	10	10		

T1, T2 ... T12 – теми змістових модулів.

7. Рекомендована література

Основна

1. Агеєва В. Дороги й середохрестя: Есеї. Львів: Вид-во Старого Лева, 2016. 350 с.
2. Богачевська-Хом'як М. Білим по білому. Жінки у громадському житті України 1884 – 1939. Львів: УКУ, 2019. 520 с.
3. Галета О. Від Антології до Онтології: антологія як спосіб репрезентації української літератури кінця ХІХ – початку ХХІ століття: Монографія. К: Смолоскип, 2015. 640 с.
4. Гальченко С. Історія тексту. Джерелознавчі і текстологічні аспекти творчості П.Г. Тичини, В.М. Сосюри та Остапа Вишні. Київ: Наук. думка, 2014. 688 с. (Серія “Проект «Наукова книга»”).
5. Горбачов Д. Лицарі голодного Ренесансу / Упоряд. Олексій Сінченко. Київ: Дух і Літера, 2020. 376 с. (Серія “Постаті культури”).
6. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної нації ХІХ – ХХ століття. Київ: Yakabu publishing, 2019. 654 с.
7. Гундорова Т. Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми. Київ: Грані-Т, 2013.
8. Дзюба І. Золота нитка: Нариси про (не)знаних / Упоряд. Олексій Сінченко. Київ: Дух і Літера, 2020. 392 с. (Серія “Постаті культури”).
9. Єрмак В. Творча історія поезій у прозі Василя Стефаника. Київ: Наук. думка, 2016. 152 с. (Серія “Проект «Наукова книга» (Молоді вчені)”).
10. Жолдак Богдан. Під зіркою Миколи Лукаша. Київ: Дух і Літера, 2018. 320 с. (Серія “Постаті культури”).
11. Ільницький М. На перехрестях віку: У 3 кн. Київ: ВД “Києво-Могилянська академія”, 2008. Т. 1-3.
12. Ільницький М. Читаючи, перечитуючи...Літературознавчі статті, портрети, роздуми. Тернопіль: Богдан, 2019. 320 с.
13. Ільницький М. Формули осягання Яцкова. Львів: ЛА “Піраміда”, 2021. 168 с.
14. Історії літератури. Київ: Смолоскип, Львів: Літопис, 2010. 368 с.
15. Ковалець Л. Юрій Федькович: Історія розвитку творчої індивідуальності письменника: Монографія. Київ: ВЦ “Академія”, 2011. 440 с.
16. Левченко Г. Міф проти історії. Семіосфера лірики Лесі Українки. Київ: Академвидав, 2013. 332 с.
17. Миронець Н. Володимир Винниченко: таємниці кохання. Хронологія інтимів. Київ: Ярославів Вал, 2013. 256 с.
18. Мочернюк Н. Поза контекстом: Інтермедіальні стратегії літературної творчості українських письменників-художників міжвоєнної доби: Монографія. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2018. 392 с.
19. Музична фактура літературного тексту. Інтермедіальні студії / За ред. Світлани Маценки. Львів: Апріорі, 2017. 352 с.

20. Набитович І. Дерево життя літературного роду: Іван Федорович, Володислав Федорович, Дарія Віконська. Київ: Дух і Літера, 2018. 560 с. (серія “Постаті культури”).
21. Найдан Михайло М. Від Гоголя до Андруховича: Літературознавчі есеї. Львів: ЛА “Піраміда”, 2017. 224 с.
22. Наталя Кузякіна: Автопортрет, інтерв’ю, статті з історії і теорії драми; україністика, лесеознавчі і театрознавчі студії; русистика, компаративістика; рецензії; контроверсійна історія літературного процесу 1950 – 1990 рр. крізь призму незаангажованої та ідеологічно голобельної критики; спогади / Упорядник, вступна стаття В.П.Саєнко; науковий редактор С.А. Гальченко. Дрогобич: Вид. фірма “Відродження”, 2010. 574 с.
23. Масенко Л. У Вавилонському полоні. Теми національної та соціальної неволі у драматургії Лесі Українки. Київ: ТОВ “Видавництво «Кліо»”, 2021. 224 с.
24. Павличко С. Теорія літератури. Київ: Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2002. 680 с.
25. Пагутяк Галина, Клименко Олександр. Розмови про життя і мистецтво. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2019. 240 с. (Серія “Ім’я на обкладинці”).
26. Панченко В. Повість про Миколу Зерова. Київ: Дух і Літера, 2018. 624 с. (Серія “Постаті культури”).
27. Пастух Т. Мости Олега Лишеги. Львів: ЛА “Піраміда”, 2019. 192 с.
28. Печарський А. Психоаналітичний аспект української белетристики першої третини ХХ сторіччя: Монографія. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. 466 с.
29. Поліщук Я. І ката, і героя він любив... Михайло Коцюбинський: Літературний портрет. Київ: ВЦ “Академія”, 2010. 302 с.
30. Приймак І. Любов Яновська у дзеркалі доби кінця ХІХ – початку ХХ ст.: відома і невідома. Дрогобич: Вид. фірма “Відродження”, 2011. 208 с.
31. Проблеми родо-жанрової динаміки української літератури: Навч. посібник / За заг. ред. Н.П.Малютіної. Київ: Освіта України, 2011. 296 с.
32. Пухнер М. Писаний світ. Як література формує історію. Київ: Темпора, 2022. 460 с.
33. Ревакович М. Persona non grata. Нариси про нью-Йоркську групу, модернізм та ідентичність. Київ: Критика, 2012. 336 с.
34. Романов С. Леся Українка і Олександр Олесь: на порубіжні часів, світів, ідентичностей: Монографія. Луцьк: Вежа-Друк, 2017. 500 с.
35. Ставнича О. Література – міф – суспільство: концептуалізація соціального міфу у прозі 1990 – 2000-х років.. Київ: Наук. думка, 2016. 376 с. (Проект “Наукова книга” (Молоді вчені)).
36. Стріха Максим. Український переклад і перекладачі: між літературою і націтворенням. Київ: Дух і Літера, 2020. 520 с.
37. Тарнашинська Л. Українське шістдесятництво: Профілі на тлі покоління (Історико-літературний та поетикальний аспекти). Київ: Смолоскип, 2010. 632 с.
38. Ушкалов Л. Від бароко до постмодерну: есеї. Київ: Грані-Т, 2011. 552 с. (Серія “De profundis”).
39. Ушкалов Л. Чарівність енергії: Михайло Драгоманов. Київ: Дух і Літера, 2019. 600 с. (серія “Постаті культури”).
40. Яструбецька Г. Динаміка українського літературного експресіонізму: Монографія. Луцьк: Твердиня, 2013. 380 с.

Допоміжна

1. Бодріяр Ж. Фатальні стратегії / З фр. переклав Леонід Кононович. Львів: Кальварія, 2010. 192 с.
2. Від теорій до методів – нові інтерпретаційні стратегії у літературознавстві та культурології: Збірник наукових праць / За редакцією Денієла Белграда. Київ: Нац. у-т “Києво-Могилянська академія”, 2010. 117 с.
3. Габор В. Від Джойса до Чубая: Есеї, літературні розвідки та інтерв’ю. Львів: Піраміда, 2010. 168 с.
4. Грицак Я. Подолати минуле: глобальна історія України. Київ: Портал, 2021. 408 с.
5. Літературно-джазові імпровізації. Інтермедіальні студії / За редакцією Світлани Маценки. Львів: Срібне слово, 2019. 396 с.

6. Лютий Тарас. Ніцше. Самоперевершення. К.: Темпора, 2017. 978 с.
7. Маденка С. Метамистецтво: словник досвіду термінотворення на межі літератури й музики. Львів: Апріорі, 2017. 120 с.
8. Матусяк А. У колі української сецесії. Вибрані проблеми творчої поетики письменників “Молодої Музи” / Пер. з пол. Л. Демської-Будзуляк. Львів: ЛА “Піраміда”, 2016. 404 с.
9. Нікоряк Н. Автентичність кіносценарію як сучасного літературного тексту: Монографія. Чернівці: Місто, 2011. 240 с.
10. Обертас О. Український самвидав: Літературна критика та публіцистика (60-ті – початок 70-х років): Монографія. Київ: Смолоскип, 2010. 300 с.
11. Поліщук Я. Ревізії пам’яті: Літературна критика. Луцьк: Твердиня, 2011. 216 с.
12. Полювання на “Вальдшнепа”. Розсекречений Микола Хвильовий / Упоряд. Ю. Шаповал. Київ: Темпора, 2009. 296 с.
13. Роман Корогодський: Спогади друзів, листування / Упоряд. Олексій Сінченко. Київ: Дух і Літера, 2020. 336 с. (Серія “Постаті культури”).
14. Рубчак Б. Міти метаморфоз, або Пошуки доброго світу: Есеї. Львів: ЛА “Піраміда”, 2012. 484 с. (Серія “Бібліотека Нью-Йоркської групи”).
15. Соловей Е. Упізнання святого. Нові маленькі повісті, історії, спогади, сильвети. Київ: Дух і Літера, 2020. 304 с. (Серія “Постаті культури”).
16. Ушкалова Олександра, Ушкалов Олександр. Запах дощу... Спогади про Леоніда Ушкалова. Київ: Дух і Літера, 2020. 264 с. (Серія “Постаті культури”).
17. Чопик Р. Менталітети. Збірка есеїв. Київ: УВС ім. Ю. Липи, 2014. 176 с.
18. Перехресні стежки українського маскулінного дискурсу. Культура й література ХІХ – ХХІ століть / За ред. Агнешки Матусяк. Київ: Laugus, 2014. 368 с.
19. Літературна дефіляда. Сучасна українська критика про сучасну українську літературу. Київ: Темпора, 2012. 544 с.
20. Шкандрій М. Авангардне мистецтво в Україні. 1910 – 1930: пам’ять, за яку варто боротися / Пер. з англ. І. Семенюк. Харків: ВД Фабула, 2021. 224 с.

Газети: “Літературна Україна”, “Критика”, “Українська літературна газета”, “Українське слово”, “Слово Просвіти” та інші.

Журнали: “Дзвін”, “Київ”, “Дніпро”, “Вітчизна”, “Буковинський журнал”, “Пектораль”, “Слово і Час” та інші.

8. Інформаційні ресурси

1. <https://diasporiana.org.ua/>
2. <https://chtyvo.org.ua/>
3. <https://www.l-ukrainka.name/>
4. <http://litakcent.com/>
5. <http://bukvoid.com.ua/>
6. <http://litukraina.kiev.ua/>
7. <http://litgazeta.com.ua/>